

Lemmenjoen Puskuojalta löytyi 60-grammainen kultahippu – Piileksiikö hipun isovelji lähistöllä?

LAPIN UUTISET 1 4.08.11.10 Päivitetty 16.55

JANNE KANNISTO

Vaikka Fossiiliksi nimetty hippu on puolet pienempi kuin viime kesänä löydetty, on se ulkomuodoltaan varsin näyttävä.

Milla Sallinen

Lemmenjoen Puskuojalta on löytynyt massiivinen kultahippu. 60-grammaisen "Fossiiliksi" -nimetyn hipun löysivät pitkään alueella kaivaneet **Sirkka** ja **Kari Merenluoto**.

–Sirkka oli jäänyt mökille puuhailemaan ruokaa. Säikähti, kun Kari ja kaivauksella mukana ollut apumies tulivat niin aikaisin takaisin. Yleensä se tarkoittaa, että jokin laite on hajonnut. Miehet sitten myhäillen tiputtivat hipun Sirkalle käteen, kertoo kultaseppä, kullankaivajana itsekin toimiva **Janne Kannisto**.

Hipulla ei nousta Lapin suurimpien kultahippujen listalla kovin korkealle, mutta se on oiva kannustin alueella kaivaville.

–Puskuojalla on perinteisillä, isoja hippuja antaneilla mailla paljon kullankaivajien keskittymää, mutta nyt monet kaivuukohteet alkavat sielläkin olla loppusuoralla. Merenluodotkin ovat tehneet alueella uutteraa ja määrätietoista kullankaivuuta jo pitkään. Heillä kaivettavaa aluetta kuitenkin vielä riittää lähivuosiksi.

Merenluodot opasti kullankaivuun saloihin aikoinaan **Niilo "Nipa" Raumala**. Tämä kuuluisa kullankaivaja pitää kultahipputilastoissa edelleenkin 20. sijaa Puskuojalta vuonna 1954 löytämällään 100-grammaisella Nipa-hipulla.

Merenluodoilla on nyt hyvä vaihe Puskuojan kaivauksillaan. Viime kesänä he löysivät alueelta Ursus-hipun, 119-grammisen. Heidän ennätyshippuna on kuitenkin samalta alueelta vuodelta 2012. Silloin he löysivät 127-grammisen kultahipun, joka on tällä hetkellä kultahippujen ennätyslistalla 12. suurin.

Lapin kultahippujen kärkisijoja pitävät edelleen 1900-luvun alkupuolella löydetyt, lähes 400-grammiset hiput, jotka löydettiin Luttojoelta sekä Hangasojalta. Kolmannella sijalla on Miessijoelta vuonna 2004 löydetty 282-grammainen kultahippu.

Onko isompi vielä löytämättä?

Nyt löydetty hippu on muodoltaan hyvin erikoinen ja näyttävä, ja se voi Kanniston mukaan lupaila jopa isompaakin hippua vielä löydettäväksi.

–Hipussa on myös paljon painaumuksia ja kvartsihippuja kiinni. Kvartsihiput kertovat omaa viestiään siitä emäkalliosta, mistä kultahippu on irronnut ja lähtenyt kulkeutumaan. Kun tuo juonne pystyttäisiin paikantamaan, voisi sen avulla löytää uusien hippujen jäljille.

Kanniston mukaan kultahipun kapeampi kohta voisi kertoa siitä, että hippu on aikoinaan irronnut toisesta kultahipusta.

–Onko se toinen hippu sitten isovelji vai pienempi, ja kuinka kauas ne ovat ajautuneet toisistaan? Nämä ajatukset saavat meidät kaivajat jatkamaan vuodesta toiseen. Onneksi joskus onnistutaan, Kannisto toteaa.

Hippu löytyi elokuun 1. päivä. Pitkään eivät Merenluodot löytöään ihmetelleen, vaan palasivat jatkamaan kaivuuta vielä samana päivänä.

Kullankaivajien työ jatkuu yleensä syyskuulle aina yöpakkasiin asti.